

Hvad angår de øvrige kulturpolitiske initiativer, er der tale om ordninger af forskellig art, der siger: Noget for noget! Man skal kunne sætte ind på kritiske tidspunkter, hvor det i særlig grad kan knibe for kunstnerne at få det til at løbe rundt, og hvor det kan knibe med at finde tid og kræfter til noget andet, f.eks. ved et aktivitetsvederlag til at sikre et økonomisk grundlag i tiden op til en udstilling, hvor forberedelsesarbejdet ikke tillader andre job, og en udvidelse af den eksisterende ordning med udstillingsvederlag til også at omfatte statsstøttede museer. Regeringen er parat til at bruge 5 mio. kr. på dette felt direkte til billedkunstnerne.

På finansloven for 1995 er der desuden afsat 6 mio. kr. yderligere til de livsvarige kunstnerydelse, det, der hedder at være på finansloven, og for mig at se trænger der sig en principiel debat om denne ordning på.

Der er ved at blive indrettet en lang række legatboliger til provinsens kunstnere og til udenlandske kunstnere i umiddelbar nærhed af Statens Værksteder for Kunst og Håndværk i København. Der er også sket en forøgelse af bevillingen på Statens Museum for Kunsts budget til indkøb af dansk kunst med 2 mio. kr. Endelig er der i finansloven en videreførelse af de kulturpolitiske initiativer på 3 mio. kr.

Jeg nævner det for at sige, at det ikke er, fordi regeringen har ligget på den lade side, og at det ikke er, fordi vi ikke synes, problemerne skal løses, og at det heller ikke er, fordi vi ikke synes, der skal prioriteres penge. Sammenlagt har ministeriet styrket de skabende kunstneres muligheder med 16 mio. kr. i indeværende år. Det er penge, der kommer mange til gode, og det er min opfattelse, at der er tale om målrettede initiativer, hvis helt bærende og grundlæggende tanke er, at man må yde noget for pengene. Men de løser ikke det grundlæggende forsørgelsesproblem for kunstnerne. Spørgsmålet er også, om det egentlig er Kulturministeriets opgave at løse præcis det problem.

Jeg er indstillet på at give Folketingets Kulturudvalg en samlet oversigt over de initiativer, som jeg her har remset op.

Så trods afvisningen af det konkrete forslag er jeg meget indstillet på i en fortsat dialog med både Arbejdsministeriet, Socialministeriet og Skatteministeriet at søge at identificere områder, hvor der fremover kan findes muligheder for at løse kunstnerens konkrete problemer.

Skulle Folketingets Kulturudvalg under udvalgsbehandlingen af dette forslag komme

med det endelige columbusæg til flere løsninger, så vil jeg både lytte og gerne arbejde aktivt med.

Søren Hansen (S):

En ordning er jo forsøgt igen og igen, men indtil nu altså uden resultat. Min vurdering er, at der ikke kun er tale om en dårlig vilje. Det er ganske enkelt svært at finde en fornuftig løsning, specielt hvis man tager de tekniske løsningsmodeller, der har været, og sammenholder dem med f.eks. arbejdsløshedslovgivningen og andet lovstof på dette område.

Jeg vil gerne sige med adresse til kunstnerne, at det heller ikke har gjort det nemmere, at der har været så stor uenighed i kunstnerkredse, om man overhovedet skulle have en sikringsordning. Jeg har selv ganske ofte oplevet at være i kunstnermiljøer og dér fået en meget hård medfart, når jeg fremførte tanker om at skaffe en eller anden form for arbejdsløshedslovgivning, indtægtsløshedskasse, eller hvad det nu kunne være, der var til diskussion. Så der er altså en høj grad af uenighed i kunstnerverdenen. Mange foretrækker i stedet for komplicerede ordninger, at midlerne til indkøb af kunst til museer og til offentlige bygninger osv. er den måde, man sætter ind på; det vil løse nogle problemer, men langtfra alle. Denne del af forslaget skal jeg komme tilbage til lidt senere.

Man har som sagt søgt løsninger, men indtil videre uden held. Netop på den baggrund ville det have været meget hjælpsomt af forslagsstillerne, hvis de havde antydnet bare en lille smule om, i hvilken retning de kunne forestille sig, at løsningen kunne konstrueres: Hvem skulle den omfatte? Hvor længe skulle man være omfattet eller kunne man være omfattet af en eller anden sikringsydelse? Hvilket niveau forestiller man sig, osv.?

Vi har som sagt haft masser af debatter om det, så man kunne måske nok have gjort sig den ulejlighed, at man sagde: Det er i den og den retning. Så havde vi da i hvert fald haft dét at hælde vores hoveder til.

Men forslagsstillerne har ret i, at der er problemer. Kunstnerne er jo pr. definition ikke arbejdsløse, men de er ofte indtægtsløse. De skabende kunstneres indtægtsforhold er anderledes end de fleste andres. Nogle har meget svingende indtægter – med en lang periode med masser af arbejde uden indtægt, og så kommer i heldigste fald en lidt større indtægt. Det giver vanskeligheder. Andre, ja, mange kunstnere tjener intet eller kun meget lidt.